

[Holger Larsen.]

Pedersen ironiserede over en Del af de Goder, som var i Loven. Da den højt-ærede Socialminister har omtalt forskellige af disse Ting, skal jeg holde mig til et Par enkelte Forhold, som det synes, at det ærede Medlem var saa overordentlig glad ved og har gjort Venstrebladene en stor Fornøjelse med; nu har de i alle Tilfælde noget at kunne sige om Lovforslaget, det har de ikke hidtil haft. En saadan Sammenligning kan imidlertid ikke anstilles. Den nuværende Invalideunderstøttelse bestaar af en fast Rente paa 540 Kr. og et Svær-Invaliditets-Tillæg paa 240 Kr., som Kommunerne kan bevilge, som en Del bevilger, men som andre ikke bevilger, og som Kommunerne selv skal betale. Derimod byder det foreliggende Lovforslag paa 4 Arter af Hjælp, nemlig den faste Rente, Hjælpeløshedstillægget, som Kommunerne ikke skal betale, men som afholdes af Invalidefonden, Børnetillægget og 5 pCt.'s Pengene, og man maa jo, hvorledes man nu regner eller ikke regner, tage Hensyn til det, der staar i Loven, og dèr er altsaa disse 4 Slags Hjælp. Hvis det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen havde beskæftiget sig med Loven og dens Følger, vilde han aldrig have fremsat den Paastand, at der var 13 000 Invalider paa Landet, som alle sammen skulde skæres ned. Men det ærede Medlem har taget en Artikel i Vanføre-Bladet, en Artikel, som er skrevet i første Øjeblik, hvor det naturligvis — det erkender jeg — er vanskeligt for udenforstaaende at faa Øje paa de Goder, der er i Lovforslaget. Dette er forsvarligt for vedkommende, men det er naturligvis mindre forsvarligt for det ærede Medlem, som staar op og bruger Tallene her i Tinget. Hvis det ærede Medlem havde tænkt over Spørgsmaalet, maatte han have kunnet sige sig selv, at findes der 13 000 Børn herhjemme, som nu skal ind under Invalideforsorg, maa Halvdelen af dem være paa Landet, det er der ingen Tvivl om, og det vil igen sige, at saa snart en Invalid har et Barn, glider vedkommende straks op med 60 Kr. over det, Invalider faar efter den gamle Lov, og saa maa man trække det halve Antal fra, saa det ærede Medlem kan kun manøvrere med 6 000—7 000.

Dertil kommer, at det ærede Medlem heller ikke kan komme bort fra 5 pCt.'s-Tillægget, det vil komme til at eksistere, naar Loven er vedtaget, det er blanke Penge, blanke Kroner, som ligger derude. Jeg har prøvet paa at danne mig et Skøn over, hvorledes Forholdet stiller sig ude i Landkommunerne, og har forhørt i en Landkommune. I denne findes der 38 Aldersrentenydere og 7 Invaliderrentenydere. Hertil har man hidtil brugt 18 000 Kr. plus 780 Kr. for svær Invaliditet. Nu kommer Kommunen til at raade over 24 500 Kr. plus 3 Hjælpeløshedstillæg paa 468 Kr., og saa ser jeg ganske væk fra Børnetillægene, fordi der ikke findes nogen Opgørelse over, hvor mange Børn der kommer i Betragtning. Hertil kommer 5 pCt. af Beløbet, 1 200—1 300 Kr., det vil sige, at denne Landkommune først giver samtlige gamle, enligstillede saavel som Ægtepar 25 pCt. forhøjede Takster, derefter kan hæve samtlige Invaliderrentenydere og have 600—700 Kr. tilovers, som de faktisk i Øjeblikket ikke ved, hvad de skal gøre med, det vil med andre Ord sige, at denne Landkommune vil kunne hæve Invaliderne mindst 100 Kr. op over, hvad de i Øjeblikket har. Saaledes stiller det sig i Virkeligheden i Praksis med Invaliderne paa Landet.

Saa vender jeg mig til det ærede Medlems særlige Kærlighed til København. Det ærede Medlem har ikke tidligere optraadt her, naar vi har drøftet sociale Love, men Partifæller af det ærede Medlem er traadt frem og har gjort Venstres Anskuelse gældende her i Tinget. Baade her i Tinget og ude i Landet har man altid mødt den Paastand, at der var langt større Forskel mellem København og Landkommunerne, end der burde være, 600 Kr. til et Ægtepar paa Landet og godt 1 000 Kr. her i København, det var en meningsløs Forskel. Den Paastand har man altid hørt i Venstrekredse, og hvor jeg ude paa Landet har mødt den, har jeg maattet give vedkommende Ret deri, jeg har maattet sige, at ogsaa jeg finder, Forskellen var for stor, det var bedre, hvis man kunde nærme disse Grupper til hinanden, for der er ikke den mægtige Forskel paa Leveomkostningerne, det er ikke omtrent dobbelt saa dyrt at bo i København som ude paa Landet. Det har,